

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, közgazdasági, ipar-kereskedelmi és nevelészeteti hetilap.

TÖBB EGYLET KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt. Félévre 2 frt. Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Előfizetési pénzek és reclamációk a kiadóhivatalhoz (Feigl Gyula) intézendők.

Szerkesztőségi iroda: uri-utca 9 sz.

(Szerkesztővel értekezhetni d. e. 8-9 és d. u. 1-2-ig.)

Kiadói iroda: Városház 81. sz. a nyomdában.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények a szerkesztőséghez intézendők; mindenkor esütörtökön estig.

Megjelenik minden vasárnapon.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

Farsangi állapotok.

A világ-események szinpadán is erélyesen hangszerelnek a diplomáciai zenekarok, amelyeknek nótái szerint fognak táncolni a népek. A hangpróbálgatásba belecsengenek a milliárdok és belenyögnek a milliók. Az allianceok már engagirozva vannak, a párok fölállása ki van kiáltva egy rendkívül érdekes és tüzes francia négyesre, mely kezdődik a várva várt jeladásra és végződni fog mikor a francia kakas hajnalt kukorékol!

No de hagyjuk e nagy eseményeket, miknek már is oly hosszúra nyúltak árnyékai. Nagy eseményekhez a nagy idők megtermik a szükséges nagy embereket akik népek, nemzetek, hadseregek nevében gondolkoznak, éreznek és cselekednek olyan munkát, amely közben elnémul a szónok, elpihen a költő tolla, hogy erőt gyűjtsön azon idő alatt amíg a munka csináltatik, hogy azt el bírja mondani, megénekelni; képes legyen leírni, megörökíteni!

Farsang van a társadalmi életben; a deli szüzek és daliás ifjak derült időszak. A szerelem országában a szív tavasza most pompázik; kinyílik a rózsabimbó, a virágok himpora illatárral tölti el a régiókat, akik ezt beszívják elkábulnak az öröm és kéjéret boldogságától, dagad a szív és kebel a gyönyörtől. Ilyenkor szebben turbékol a bús gerlicze, jobban szereti párját a szelid galamb! Amor és Vénus, Jupiter s a Minerva rómaiaknál ily időszakban jártak jegyben. A természet is életre indul, virágzásnak ered ha tavasza megjő. Miért ne érezhetné a szív is a szerelmi tavasznak bűbajos tündéri varázsát?! Ennek így kell lenni mert így természetes; ellenben az az abnormitás, mikor nincsen így, mikor a szív érzelmei elfojtának az önérdék materialisztikus számításai által; mikor a természetes indo-

kolással meg nem férő abszurd összeköttetések erőszakoltatnak házassággá!

A farsang az arany ifjuságnak való; hadd nyiljanak meg a fény árban tündöklő termei Terpsychore templomának; hódoljon a táncz élvezetének az, aki Ámornak csatlósává szegődött; hadd viruljon a szerelem tiszta érzete. Jegyesekké legyenek az egymásért égő szívek s találják is meg a földi boldogságot Hymen révében, a szent házasságban!

Igy kell ennek lenni.

Hanem rendszerint nem így van ám! Amit konstatálhat mindenki, aki sorra járja az eme korszakbeli farsang báljait s elfogulatlan megjegyzéseket tesz.

A szerelemnek jelei nem adják meg a táncmulatságok jellegét. Alig van ott igazi tűz, dévajgó kedélyesség, szellemesség, őszinteség, szeretetreméltóság, nincsen magyaros kedv, nincsen meg a szíveknek röpkésege, nincsen a valódi szerelemnek semmi nyoma!

Feszesek a fiatal emberek; gögösséig büszkék és rátartók a fiatal-hölgyek egymásközt s versenyeznek a küllátszat pompáiban s hivalkodásaiban a nagyobb módoságnak különféle fokozatait jelezve. A fiatal „urak“ természetesen szintén adják az urat és a gvallérságot kivált nagyobb városokban, ahol vagyoni viszonyaikat külső megjelenéseik s modoruk után kombinálgatja a világ. Mindenki többnek akar látszani és láttatni mint amenynyi s a mi. Anyagias kornak materialisztikusak az ideái s ilyenek az ideáljai. Nagy birtok, jövedelmező házak, paloták és villák, vagy készpénzben legkevesebb ötvenezer forint hozomány, avagy épen nagy befolyásu atyafiság! Ezek ma napság a házassági előfeltételek s akkor ha házassággá vált az ilyen jogügylet, akkor a felek

kölcsönösen megengedik egymásnak, hogy a szívbeli ügyeit kiki privát dolgának tekinthesse.

A bálók ma bemutatások, olyan elővásár félek; meg üzleti kirakatok. Pláne elfogadott szokás a kereskedelmi alkuszoknak közvetítését igénybe venni, hogy így egymás előtt ne kelljen pirulni sem a mider-pánczélba bújó deli szüzek a rizsponon át; sem a strupirt vagy legalább blazirt daliás leventének czwickkerén keresztül!

Hanem annál inkább pirulhat ilyesek miatt maga az egész társadalom, pirulhat a házasság szentségének e nemű profanizálása miatt, szégyenelheti magát hogy a vonzalom a szív érzelmei valóságát affektálva hazudva, az oltár előtt még hamis esküt is mernek tenni az apák leányai és az anyák fiai; szégyenelhetik azt a bűnt is, melyet elkövetnek a jövődöbéli nemzedékek ellen!

És hogy az erkölcsiség menyinyire sülyedett, azt legjobban mutatja az a nyíltság, minővel a házassági ügynökök s a házasadni (gazdagodni) vágyakozók föllépnek a rendőrileg sem üldözött nyitott irodáikban, sőt a hírlapokban; — a jobb érzést sértő, néha a szemérmelenségig menő szövegezéssel hirdetik, hogy egy 25—30 éves szép barna hölgy ismeretség hiányában stb. ez uton keres magának férjet; hozománya 60—80000 frt. — Egy szőke 32 éves (izr.) nőlen férfi, akinek évi 3000 frt. biztos fizetése van; nőül venne egy 16—22 éves szép hajadont, kinek legalább is 50000 frtja van. — A kínálat és kereslet ez uton igen élénk s néha a szemes ügynökök a kialakított provízió fejében ezeket keresnek csak egy házassági ügylet után! Hát még egyes kiszáradt zsebű gvallérok minő pompás üzletet csinálnak olykor. Még a hitelezők is mint remédiumot tekintik ha a régóta adós úrfi egy jó parti megcsinálása esetén kielégíti tartozásait a gazdag kelengyéből. Természetes, hogy ily sok oldalú

TÁRCZA.

JÉGVIRÁG NYILT....

— A „Köszeg és Vidéke“ eredeti tárczája. —

Jégvirág nyilt ablakomon,
Zord tél pusztit völgyön-dombon,
Nem hallok víg madárszavát,
Rózsátön csak tövis maradt.

Piros rózsá hova lettél?
Dalos madár után mentél?
Derült egü, nyájás tájra,
Déli szépségekhez vágyva?

Vagy talán . . . oh igen, igen,
Egy kis angyal vonzott régen;
S most szemének ege alatt,
Bánat éjre pirja hasadt.

Ékesítsd is szép tavaszát,
Tövisidet nekem add át,
S leszek rózsátó a télen,
Mely szívem dermeszti régen.

De a remény leszen álmodom,
Mig a télnek végét várom;
Ha nefelejts nyílik érem,
Percre, angyal, rózsád kérem!

Márka.

Felix tündére.

Irta: St. Jágo.

(8-ik folytatás.)

Néhány nap mulva viszontláttam őt a parkban. Körülsetáltuk a belső utakat s aztán a külső vadabb részekbe tértünk, hol a bokrok, fák sűrűn összenöve voltak, s a természet ős tenyészetét mutatták. Evelinnek e sűrű vadon nagyon tetszett, — eddig, ugymond, magányosan nem akart ott bolyongni, de most már társaságomban kényévre fogja élvezni.

A multkori együttlétről szerettem volna beszélni, de vártam, hogy ő fogja feleleveníteni; nem akart emlékezni. A növény és virágfajokról kérdezgetett. Később sikerült őt közönye semleges területéről kicsalnom és satyricus hangulattal — ez ragadós szokott lenni — mosolyt varázsolni szép ajkaira.

Visszajövet azon lugashoz vetődünk, melyben Evelint legelőször láttam. Szemei meglepetést tükröztek, midőn megismerte, reám nézett — de komoly arczkifejezést látva — nyugodtabb lett, oda mutatva szólt: — „Kedvencz tartozkodási helyem volt, mig meg nem zavart — Ön . . . gonosz szellem! Nem bocsátom meg!“

— „Már hogy én? Oh! — még minel fog elnevezni. Ártatlan vagyok, mint a ma született gyermek, — véletlenül találtam e helyre; nem is sejtettem, mily szép tündért rejt e berek itt.“

— „Megtöltöm önnek, hogy tündérnek nevezzen“, — szólt gúnyos komolyságot színelő arczal, mig ajkain a mosoly küzködött. „A tündér hamis — én pedig nem.“

Evelin ezalatt bement a kies lugasba és helyet foglalt a puba gyeppamlagon.

— „Nos, jöjjön be lovagom, — kiáltott ki — most nem félek öntől.“

— Hát megijesztettem akkor? Haha! pompás — mily lágy a szivecskéje szép Minerva — miután a tündért visszautasította.

— Ön nagyon furesa volt akkor . . . tudja, az arca roppant hosszúra megnyúlt . . . szemei mereven bámultak. Elismerheti, hogy nem valami vonzó lehetett.

— Tehát csunyanak nézett — köszönet — bizonyosan bátorsága hagyta cserben, — s a rém ijedelem szemeit is meggyöngítette.

— Ön mondta. Na, de már hozzászóktam ehhez a rémhez.

Igy gunyolodott Evelin folyton velem, mióta bizalmasabb érintkezés fejlődött ki közöttünk. Igyekeztem visszaadni. Különbön gunyja engem nem bántott, — hangjában volt egy kedves árnyalat, mi a gunyt szavai-ból kivette, szemeiben felvillant egy meleg pillantás mi a gunyt is édes izüvé változtatta. — Amint mellettem ült, egyszerre csak komoly lett az arca — majdnem szomorú; tündödni látszott . . . mig gyors tekintettel felém egy meglepő kérdést nem tett.

— Felix! mondja meg nekem — úgy-e ön nagyon szerette ezüldöt. Édes anyja nem él. Beszéljen nekem róla . . . Kérem . . .

— „Hogy jut e kérdéshe?“ kiáltám bámulva. Ki mondta? . . .

— Tudom, majd megmondom. Ön szeszélynek veszi . . . pedig . . . édes Istenem! . . . nem az . . . lássa . . . én is árva vagyok. Ugy szeretném . . . ha a férfit édes anyjáról beszélni hallanám . . . ez bennem is oly fájó édes emlékeket kelt. Oh, önnek biznia kell bennem! . . .

Oly szép, oly bájos volt a tekintet és mégis kérve reám emelte szemeit, hangja oly édesen, oly lágyan simult szívemhez, hogy egy perczig ellenállhatlan

érdekközösséget kielégítő házasságnak kieszközölését létrejöttét, mint a czélt szentesítő eszközt a társadalom megtűri, a törvényhozás nem tiltja; csak az egyház mond rá anathematát, de amitől a materialisták nem félnek s az érdekházasságok szaporodnak! Ha ez még soká így tart, akkor vége lesz a család fogalmának s az erkölcsösségnek!

Farsang van; mulassanak az ifjak, de úgy hogy gyönyörűségüket találhassák bennük a vének; táncoljanak a leányok, de szívből, élénken, kellemesen és kecsesen, hogy lángra lobbantsák ifjaik szívében a lethargia és életunottság hamuja alatt szunynyadó parazsakat, a szerelem szikráját! Így azután lesz vig farsang és Amor birodalmának fényes egében bőséges számmal köttetnek meg az igazi szív-házasságok, melyekről elmaradhatlan lesz a boldogság is!

És végül szabadjon azt a régi jó tanácsot is hangoztatnunk, hogy kerülje minden szülő leánygyermekéinél a fényűzést!

Közjegyzőség népszerűsége.

Minden államnak kötelessége a rendezett jogélet-ről gondoskodni, ezt gyakorolja törvényhozásilag és közigazgatásilag; emez intézkedéseinek súlyt adnak a hatalmi tényezők: büntetőjog és a fegyveres hadsereg az ennek kiegészítését képező fegyveres rendőrség. Így érvényesíthetők a jogtörvények és az állameszme.

A jogéletnek két fő területe van, az egyik amelyen a bíróságok itélik meg a vitássá vált jogviszonyokat; a másik a bíróságon kívüli amelyen a jogügyletek szülemelnek.

A közélet viszonyai elválaszthatatlanok a jogviszonyoktól, a közéletnek minden lépése joglépés is és minden esete jogeset is. Igen fontos dolog tehát — midőn a törvény az igazságtemplomának homlokára írta a fi gyelmezést: „a törvény nem tudásával senki sem védekezhetik” — hogy minden jogügylet a törvény által követt módon és formák közt jöjjön létre s hogy a jogügyleteknek írásba foglalása kellő jogi képzettséggel történjen, nehogy vitás esetekben bizonyító erejét elveszítse.

Minden embertől nem lehet ugyan várni, hogy törvénytudó, avagy csak azt sem hogy jogi téren jártas legyen, annál kevesebb mivel még mindig nagy az oly emberek száma, akik az általános művelődés kezdetlegességi fokozatán állanak, sőt akik még írni, olvasni sem tudnak s emellett már a természetből megvert kretin-észszel bírnak. Ilyen emberekkel bajos volna törvénytudó megálló jogügyleteket kötni. Azért már a legrégebb idők óta gyakorlatban állott, hogy a jogilag gyámoltalanok minden jogesetben képviseltették magukat. Így fejlődött ki a jogéletben az ügyvédi intézmény; a bíróság előtti (peres) jogügyletek való képviseltetés és védelem céljából; valamint a közjegyzői intézmény bíróságon kívüli jogi tudóknak nézve.

Mindenesetre a dolog természetéből és a történelmi fejlődésből constatálható, hogy a bíróságok előtti képviselthez sokkal jelentékenyebb hivatás és jogi képzettség kívántatik, mint a felek közötti jogügyletek vezetésehez s írásba foglalásához. Mindazáltal miután a törvényhozások egyes államokban fölsimították, hogy sok peres eset keletkezésének a törvényes kívánalmak melőzésével létesült jogügyletek és okmányok az okozói, — sok állam akként intézkedett, hogy nyilvános nüködési joggal felruházott oly egyénekre bízta az ok-

mányok szerkesztését akik bizonyos fokú jogképzettséget igazolni bírtak.

Ilyképen a közjegyi ői intézmény sok helyütt — bár nem a mai alakban és hatáskörrel — behozott, aminek legfőbb haszna abban rejtenek, hogy a zugírások garázdálkodásaitól, ügytelenségeik és legtöbbszöri jogi járatlanságaik vésszes következményeitől mentse meg a jogkereső közönséget, törvényhozásilag mérsékeltlen megállapított díjazás árán.

Magyarországon notariásokat ismer a jogtörténet és a hiteles helyeket (káptalanok és konventek) melyek a szabadságharc leverése után megszüntetettek s az általuk őrzött iratok a bíróságokhoz utaltattak; majd az 1858. február 7-ki patens behozta a közjegyzőséget, ami talán leginkább ez okból maig se tud kellő népszerűsége szert tenni és magának erős gyökeret verni.

A köz hiteles helyeket az országbírói értekezlet újra visszaállította; mégis azonban az alkotmányos újabb korszak megalkotta az 1874. 35. t. czikket ismét behozta a közjegyzői intézményt (talán politikai okokból) és mindjárt fölállított az országban 208 közjegyzői állást.

Nem czélja e rövidke cikknek a közjegyzői intézmény népszerűsítéseni; az idő a legjobb kritikus és lehatalmasabb faktor minden intézménynek életében; majd bírálni fog az is, nem egyesek fölszólalása lesz a döntő.

Mindenkinek kell tudni, hogy a közjegyző főhivatását illetik: közokiratok, végrendeletek fölvétele, tanúsítványok, értesítvények, közlemények tartalmának és elküldésének bizonyítása, váltó óvások fölvétele stb. s ha kiküldetik, a hagyatéki ügyek letárgyalása. Mindenesetre igen szép hivatáskör s hozzá a törvény kívánalmai szerint is magas jogászai képzettség kívántatik ma nem mint régebben, amely országokban a közjegyzőség behozva volt.

Mi a jogkereső közönség, amennyire figyelemmel kísérhetjük, nem tapasztaljuk, hogy a közjegyzői intézménynek sikerült volna a zugírásokat elfojtani, mivel miként részint látjuk és halljuk, részint az ország számos hírlapjában olvastuk, mindenfelé panaszkodnak a miatt, hogy a zugírászat csak úgy virágozik mint egy évtized előtt.

Tény az, hogy a közjegyzői intézmény az ügyvédi kar jövedelmi forrásait jelentékenyen lecsapolta; de azért a zugírászatnak nem vetett gátakat.

Sajnálattal tapasztalható a közjegyzői karunk kasztját jegőződése, már azon szempontból is, mert mint zárt számmal bíró testületbe az idegen elemeknek bejutása a kamarák kandidációján hajótörést szenvedhet esetenként. Ezt a kandidációs jogelönyt az ügyvédi kamarák nagyon méltánytalanul nélkülözik. Vanak jogesetek, jogviszonyok, melyek egymással ellentétesek; épiy gyakran közjegyző s ügyvéd érdekei összeütközhetnek, ami feszültségig is fejlődhetik a mindennapi életben, amiből aztán következhet hogy ily esetekben a közjegyzői kamara kandidáló bizottsága mindig azon lesz, hogy ily ügyvéd át ne léphessen a közjegyzői pályára. Pedig akármelyik ügyvéddel megeshetik praxisa alatt gyakorolta, hogy collisióba keveredik a közjegyzővel.

Most midőn a Közszegén árcsedésbe jött közjegyzői állás betöltése kerül szóba a közjegyzői kamaránál és az igazságügyminisiteriumban; — nem alkalomszerűtlen eme jelenségek s tapasztalatoknak szellőztetése.

Magának a közjegyzői intézménynek létérdekei is hangosan követelik, hogy az intézmény akkor felel meg feladatának, hivatásának, ha a népszerűsége, közbizalmat, vonalmat megszerezni s ily módon a zugírászat hydráját kiöli.

Másutt hogyan tartattak meg a díjszabályzat tetelei — arról nem szólhatok; de tudok én is és sokan mások számos esetet, amelyekben a díjszabályzat nagy arányú túllépései általános visszatetszést szültek. Hol

fogtam kezét, kivettem abból a kis csipke kendőt és úgy törültem le arczáról gyengéden a gyöngyökként pergő könyveket . . . mialatt arczomat érintette bársony hajzata, éreztem a belőlök áradó és edes langyos rózsáillatot, éreztem forró lehelletét és szemeimet elvakította márvány nyakának átlátszó fehérsége . . .

— Oh . . . ne sirjon Eveline! . . . a szívemet tépi szét . . . ha sirni látom . . . E pillanatban fátyolozott szemével felfogta tekintetemet — nem bírtam többé magammal, arczomat, ajkaimat beletemettem selyem fűteibe . . . és e delejes odatapadásban gyönyörű fejéhez megakartam a szép nyakat csókolni . . . de késő volt . . . ő felemelte és elvonta fejét tőlem.

— Felix! . . . az istenért mit csinál?! szölt meg-rázkodva s még mindig nedves csillogó szemeivel meg-lepetten tekintve rám.

Bánbáno szomorú arczczal nézhettem rá . . . mert eltűnt szemrehányó, neheztelő pillantása és ismét szomorú lett.

— Oh, — ez nem volt szép, — ez nem illett öntől . . .

Sokáig . . . sokáig éltünk egymás mellett némán, hallgatagon, mozdulatlanul. Mikor elváltunk . . . Evelin egyszerre csak mindkét kezét nyújtja nekem és halk, rezgő hangon fejezi ki érzeteit:

Oh! köszönöm Felix . . . bizalmát — életem nagy szomorúságát átérezem — hisz egyenlő sor-sunk volt. Hígyje el — hogy mai fájdalom közlése után sokkal jobban rokonszenvezek önnek, mintha hónapokon át igyekezett volna udvarlással hatni reám . . .

Hogy mily jelentéktelen körülmények, helyzetek szavak is képesek a szeretet szívet örömmel betölteni — azt az érzéketlenek fel nem foghatják.

Egy ízben például késő alkonyatkor tértem haza firsasztó vadászat után. Az eredmény a pompás zsákmány jó kedvre hangolt s úgy szólván alig éreztem a fáradtságot. Az utat lóháton lettem meg — s a főbe-

ily eredménye van az intézménynek, nemcsak az illető egyének nymbusa hullik alá, hanem azon a környéken erősen veszt a közjegyzői intézmény népszerűsége.

Cikkemnek czélja csak az volt, hogy az érdekelt körök figyelmét laikus észrevételeimmél, de mégis a közhangulatból merítve, a közjegyzői intézmény árnyoldalaira irányítsam s kifejezhessem ama meggyőződésemet miszerint a közjegyzői intézmény hazánkban soha sem fog népszerű lenni, ha az egyének nem népszerűek; ha elzárt kasztot akarnak csinálni magukból; és mindaddig, amíg a törvényhozás minden járásbírói szék helyére külön közjegyzői állást nem rendelteszt s így a létszámot föl nem emeli; a tízezernél több lakossal 15000-ig bíró városokba két közjegyzőt s azon felül minden 10000 lakos után egy külön közjegyzőt nem rendelteszt.

Ez a néphangulat, ez a közjegyzői intézmény jövője; ez a jogkereső közönség reménye!

Argus.

A süllyedő társadalom.

Ezzel a czímmel érdekes röpirat jel nt meg Budapestben.*) Csupa olyan kérdésekkel foglalkozik, a melyek mindenkit érdekelnek. Az érdekes röpirat szerzője Brennus-nak írja magát, s eszmemenete a következő:

A magyar közélet terén az utóbbi időben sajátos tünetek észlelhetők. Az egész magyar közéletből hiányzik a magasabb törekvés, mintha kivesszett volna belőle a korszerű haladás vágya, mintha kivesszett volna belőle a magasabb törekvésekkel szemben való erkölcsi lendület. Évtizedek óta nem történt a magyar nemzet életében olyan esemény, a mely kifáraszthatta volna erejét, meglankaszthatta volna erejét, és manapság mégis olyan tehetetlenség észlelhető minden irányban, hogy a vizsgálódó elme okvetlenül a tünetek után kutat, s meg is találja azokat. A minden téren, minden társadalmi kasztnál tapasztalható ezinismus nem születtet magától, ennek a esúnya betegsége az esirője ott van a magyar közélet legfelsőbb fórumán: a parlamentben.

Minden politikai animositás nélkül, menten minden politikai pártállástól, teljes tárgyilagossággal tekintve a parlament működését, az ugyancsak számalmas képet nyújt. Nincsen meg benne semmiféle magasabb, nemesebb aspiráció, sőt a frázis értékére süllyedt a parlamentben minden, a mi a hétköznapi dolgok, s tárgyalás alatt lévő javaslatok matematikai bírálatán kívül esik. A vitákat csak a személyeskedések élénkítik néha, de különben azok szerfölött unalmasak. A parlamentben sohasem hangzik fel valamely magasabb eszme, a mely lekesedésre ragadhatná a nemzetet. De ha tenne is valaki üdvös kezdeményezést, elfojtja a szigorú pártfegyelem, s a hatalomra való rideg feltékenység. Teljesen illuzoriussá vált az elvi kapacitáció, mert az a pártoknak egymással szemben való feltékenységénél fogva, még a legaprólékosabb formásokra is lehetetlen. A kormány roppant ereje s a hatalom pelezán való nagy szilárdsága mellett az ellenzéki pártok összes szereplése meddő akadékoskodássá válik, s így az ellenzék nem is opponál csak a látszattért, a mi odavezet, hogy a parlamentből kivész a parlamentális lendület és élénkség. Másfelől a kormány hosszú állandósága mellett a hosszú időn t felszaporodott elégtelen elemek, minthogy politikai irányváltás soha ki nem engeszteli őket, már kitörést keresnek. Ez teremtette meg az antiszemitizmus vulkanikus kitörését, ez teremti a nemzetiségek harezias

*) A süllyedő társadalom. Parlament, klérus, sajtó. Irta Brennus. Ára 30 kr. Singer és Wolfner bizománya.

vágy ragadott meg odaborolni lábaihoz és elmondani neki — — — hogy — — — nem! — — — a visszautasítás gondolatára minden makaességom felülkerekedett. Kérését nem tudtam megtagadni — ha főtje emlekek árán is — teljesítém. Vázoltam a hajó ama kedves, boldog gyermek koromat, melyben öntudatlanul csak a naiv örömei virágai között válogathattam, mert minden egyebet eltávolított utamból egy gondos hív, ápoló kéz, a szerető édes anya keze.

Leirtam előtte az áldott emlékü, édes szelid arczot, melynek tekintete minden fájdalmamat megnyihíté, minden örömeimet megosztotta, fokozta, — a gyengéd kéz érintését, czírogatását mely mindig oly varázsszerűen csillapította le indulataimnak háborgását, oly enyhet adóan gondozott ápoló betegségekben. Elmondtam, hogy ez áldott jó anyát el kellett hamarosan vesztenem úgy, hogy nem is csókolhattam meg utóljára drága kezét, nem tekinthettem a szeretetet sugárzó szelid szemekbe, nem hallhattam vigasztaló szavait, melyekkel bizonyosan áldást kért az égől az ő gyermekére. Én reám! . . . Oh! mondtam főtött hangon — ha ez édes anya éne . . . máskép alakult volna jelenem, jövőm. E nagy veszteség volt sorsomnak fordulót pontja, a mitől kezdődik bal csillagzatomnak pályafutása.

Oh, édes Evelin! . . . ha van keblünkben eszményi, tiszta szeretet . . . úgy az édes anyánként érzett gyermek-i rajongó szeretet az! . . .

Leverő fájdalom fogott el e kínos emlékek felidézése után, elfelejtkeztem körülöttem mindenről, még a szeretet is félre vonult szívémben — s helyette metsző bánat, fájdalom mint éles tör hatott át rajta. Tekintetem mereven a földre szegződött. Valami suhogás rezentett fel . . . s felemelve szemeimet szívem még jobban elszorult . . . Eveline könyező arczczal hajolt felém. Sirt . . . egy hang . . . egy csuklás . . . szó . . . görcs nélkül . . . mi fájt, kínzóbb volt mindennél. Feledtem saját fájdalmamat . . . Közelebb hajoltam hozzá, meg-

járaton betérve a verandán Evelint pillantottam meg Szentimreyné társaságában. Siettem a hölgyeket üdvözölni, — de mindketten elhagyták helyüket és felém jöttek.

— „Jó estét Felix!” szölt Evelin engem megelőzve és kezét nyújtott, de lehetetlen azt a báj, a nyájússágot, az édes zenéjü hangot leírni, mely e szavakban egyesült, mely a szív minden hurját rezésbe hozta. Villamos öröm járt át e bizalmas szavakra. Alig tudtam felelni. Evelin nagyon szerette a lovakat, s amint leszálltam, ezukorral kínálta meg gyengéd kezéről a szép állatot, mely szeliden hajtotta le fejét s okos szemével köszönetet látszott kifejezni. A kis kéz rásimult a karsuló nyakára, s ezt én is megkivánva kezeink érintkeztek egymással a czírogatásban. Ezt a jelenetet sohasem felejttem el . . . Evelin ugyan használta a gany-fegyverét ellenem, mikor érezlegni kezdtem s ez fanyarabb minden keserü orvosságnál. Később azonban lassunkint megváltozott.

Én nem cseréltem fel meleg hangulatomat s csak azt kerültem, mi valómásra vezetődt — mert tudtam, éreztem, hogy azt még visszautasítaná. Még csak egyetlen epizodot említek.

Egy gyönyörű reggel sétalovaglást indítványoztam s ebben Evelin, — egy férfi rokona és én vettünk részt. Ekkor új alakban bámulhattam Evelint: a hamuszín lovaglólótlöny nehéz simulékony redői nyulánk, hajlékony alakot körvonaloztak, melynek kényelmes és biztos tartása elragadó bájos volt. Néhol az ut megszűkült, s ekkor szorosán egymás mellett haladva feléje kellett hajolnom, hogy a galyaktól megóvjam. Visszamenet az erdő szélén — egy árktól akartam átugratni . . . mikor egy galyaktól elfedett emberi alak ékte en hangjától lovam megijedve magasra ágaskodik — orrást szökken . . . keresztül az árkon, — hirtelen leüli, fejét megbotlik — s én kibukom a nyeregéből . . . Fejem egy kőbe ütődött.

tülkapasait, ez bomlasztja meg a társas élet terén a különben egymáshoz tartozó elemek együttes munkálkodását. Az egyetlen eszme, melyet a parlament a nemzet körébe kidobott, az önzeméltizmus volt; erre a koncepczióra azután ráesett a demagógia. A parlamentben is megosztott rajta szépen kormánypart és ellenzék egyaránt.

A parlamentnek voltak még más jelszavai is: a liberálisizmus és a demokratizmus. Heteken, hónapokon át azon vitakoztak, hogy ki a liberálisabb, ki a demokratikusabb, és e mellett elfoglaltak olyan álláspontokat, teremtettek olyan jelenségeket, a mik a leghatározottabb ellentétben vannak a hangzott magasztos ideákkal. A liberálisizmus nevében felszították a fajgyűlöletet, vallási türelmetlenséget, megemlékeztek a gentry-kérdést és a demokratizmus nevében tiltárt emeltek az arisztokrácia, meg a klérus dicsősége számára. Szóval: megcsúfolták a liberálisizmust és a demokratizmust. És a magyar közélet terén csináltak egy merőben illiberális közfelfogást. A parlamentnek meg volt a hatása, de ez a hatása nem üdvös, nem egészséges. Meghamisította a közfelfogást és népszerűsített, teremtett a magyar társadalomban olyan eszméket, a melyek szegényére válnak ennek a kornak.

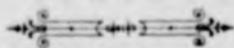
A klérus befolyása minden irányban növekedett, s a klérus támaszkodva a parlament által teremtett felfogásra, hatalmi befolyását még izmosítani törekszik. Ez odavezet, hogy egyre erősebb a felekezeti felfogás, mely legutóbb már az irodalom terén is álláspontot igyekszik hódítani magának.

Sajnálatos jelenség, hogy a protestáns egyházban, különösen a ref. egyházban utónőzra talált a kath. klérus hierarchikus törekvése. A magyarországi református egyház a legutóbbi időben kétségtelen jelet adja annak, hogy hierarchikus vágyai vannak, s egyben-másban alig ismer határt. A protestáns egyház is arra törekszik, hogy felekezeti irodalmat teremtson és ezenkívül cenzuralizálja az egyházi életet, a mi egyrésztől tönkretenné az autonómiát, másrésztől a hierarchia kiterjesztésére vezetne.

A parlament ezimuzusa semmiféle irányban nem nyilvánul olyan eklatáns módon, mint a közérkölesök felfogásában. A legutóbbi időben olyan dolgok történtek a parlamentben, a melyek általános felháborodást keltettek, s alkalmasak annak a nézetnek a megszilárdítására, hogy a törvényeket nem szükséges okvetlenül megtartani. Ezek a példák a közérkölesök elfajulására vezetnek, a minek szomorú példait látjuk is már napoként a magyar közélet terén.

Mind e bajokkal szemben a közélet másik nagy organuma, a sajtó, tehetetlen, mert a mai informatív zsurnalisztikai rendszer mellett nem képes országos áramlatok leküzdésére, de sőt ezekkel szemben nem is harcolhat. Az országos áramlatok, a miket a parlament teremtett, átjárták az egész társadalmat, s azokat hírlapi cikkekkel paralizálni nem lehet. De meg manapság a zsurnalisztika üzlet, s a lapok fennmaradásának kérdése is nagy szerepet játszik. A sajtónak számolnia kell a közönség izlésével, felfogásával és érdeklődésével, mert különben a közönség elfordul tőle. A magyar sajtó önzetlen becsületes, és hogy a mostani bajokon meg sem segíthet, az nem rajta múlik.

Csak a meghamisított közfelfogásnak, a magyar nép eredeti karakteréhez képest való megváltoztatása segíthet a bajokon. Erre kell törekednie mindenkinek, a ki a magyar közéletben most tapasztalható általános visszaesés helyett az egészséges fejlődést óhajtja. Egyelőre csak a becsületes eszmék és tisztult nézetek terjesztése lehet erre hathatós eszköz.

Feleszmélve rövid öntudatlanságomból szeméim Evelin szeméivel találkoztak, ki fej-emem bekötözésével volt elfoglalva — s kinek tekintetéből aggodalmat véltem kiolvashatni. Még fekvé maradtam a földön, hogy élvezem a felém hajló leány — edes pillantását . . .

— Oh, — Eveline — szóltam megfogva kezét — ha tudnám, hogy így ápolóm lenne, szívesen kockáztatnék még egy ily bukást.

— Érez-e nagy fájdalmat? kérdé kezét el nem vonva.

— Nagy fájdalmat! — felelém felegyenesedve és szívemre mutattam.

— Ah! . . . az ellen nincs orvosságom.

Igy szólván hidegebbé vált és visszavonult lovához. Az enyim is nemsokára előkerült s baj nélkül értünk haza.

Igy múltak a verőfényes napok — s közelgett Andor hazaérkezésének ideje. Mig az a nap felvirradt: egemen ha nem is vészterhes — de aggasztó szürke felhők borultak össze. Evelinnel összeütkezésbe jöttem. Az eset úgy történt, hogy egy délelőtt náluk időztem. A társalgás sehogy sem akart folyékony menetet venni — vontatott volt. Evelin rosz kedvében látszott lenni. Annyit tudtam, hogy délutánra egy fiatal embert várnak. Magam részéről vadászatot terveztem. Mikor távozásra felálltam a leánytól búcsút vettem — ez így szólt.

— Maradjon itthon — jöjjön el hozzánk délután! Oly esdő szemekkel nézett reám, hogy majd a szívem szakadt meg bele. És e pillanatban végretem gonosz ördöge szállt belem . . . a dacz, örült büszkeség, hűség lázított fel szívem és szerelmem ellen . . . Magam sem tudom mily indulat küzdött bennem — hogy lerázzam magamról egy nő uralmát, hogy ellenszegüljek minden befolyásnak és kerészt ne teljesítem. Kintől mardosva vergődtem és végre is azt feleltem neki: „Nem lehet” . . .

Belföldi szemle.

— **Felhívás.** A „magyarországi tanítók Eötvös-alapját gyűjtő és kezelő országos bizottság” ezennel tízfellettel felkéri az újságírókat, valamint azon nemeslelkű emberbarátokat; a kik a tanító-övezetek és árvák enyhítését, valamint a magasabb tanintézetekben jelesen tanuló tanítványok jövőjét szívükön viselik, emlékezzenek meg 1 fét évi járulékaikkal, illetőleg kegyes adományaikkal a nemzet legszerényebb napszámosságainak országos jótékony intézetéről és küldjék be adományaikat még f. évi január hó 24-dike előtt Örfey Jánoshoz, az Eötvös-alap pénztárnokához (Budapest, VIII. ker. ut. Szentkirályi-utca) fővárosi népiszkola) annyival is inkább minthogy számadó könyveink a jelen évben is január 25-én záratnak le és így a később érkező összegek már nem gyarapíthatják a jelen évben kiosztandó segélyösszegeket és ösztöndíjakat. Ügyfeleinket ismételve fokozódó tevékenységre kell kérnünk az „Eötvös-alap” érdekében; mert ámbár alapunk tőkésített vagyona a jelen évben 8750 forinttal gyarapodott, jótékony intézetünk rendes évi bevétele, mely a kiosztás alá eső segélyösszegek és ösztöndíjak megállapításánál számba veendő, a múlt 1887-ik évi rendes bevétellel szemben még nem mutat emelkedést. A mai pénztári kimutatás szerint jelen évi rendes tiszta bevetelünk csak 2271 forintot tesz. Ugyanazért, nehogy ismét üres kézzel kelljen alapunknak a hozzá forduló tanító övezetek, árvák és jelesen tanuló ifjak nagyobb részét elbocsátani; lefolyó évünk utolsó perzeiben újra felemeljük kérő szavunkat, s elter bennünket az a reménység, hogy felhívásunk nem marad „kiáltó-szó” a pusztában! Budapest, 1889. január 5-én. Péterfy Sándor az „Eötvös-alap” orsz. bizottságának elnöke. Luttenberger Agost s. k. titkár. Örfey János, s. k. pénztárnok.

— **Ipartestületek levelezéseinek portomentessége.** A kereskedelmi miniszter rendelete szerint az ipartestületek portomentességet eskis egymás közt, valamint a kereskedelmi s iparkamarákkal és az első fokú iparhatóságokkal „iparügyben” váltott és a borítékban így jelzett levélpóstaik küldeményekre élveznek. A portomentesség azonban pénzküldeményekre és csomagokra ki nem terjed. A budapesti mészáros ipartestület e rendeletet igazságtalannak találja és beadványt intézett az országos iparegyesülethez, kérve e rendelet megváltoztatásának kieszközölését. A beadványban az ipartestület kimutatni igyekszik, hogy a rendelet szelleme és iránya ellenkezik a törvényhozásilag szentesített elvvel, mely szerint az ipartestületek bizonyos teendőik tekintetében hatóságok. A rendelet eredménye pedig határozottan káros lenne, mert terhet ró arra az intézményre, melynek hivatása hatósági teendőket végezni s mely intézményt csak is az országban legjobban megterhelt iparosztály áldozatkészsége tartja fenn.

— **Germanizáció** ellen kell védekeznie a magyarságnak és leghivebb képviselője a nemzeti hírlapoknak. Germanizálni akarnak maguk magyar ministereink egyik a hadseregben, másik az iskolában. E törekvések ellen a „Budapesti Hírlap” hatalmas és hazafias rvekkel támogatott s hangulattaljes cikksorozatát irt.

— **Munkabeszüntetési** mozgalmak voltak a fővárosban kőfaragó és szíjgyártó munkások között.

— **A bírói felelősségről** szóló törvényjavaslatot tárgyalván a fővárosi jogászegyesület annak befejezésül tartott elnöki zárszédében Csemegei Károly ur e következőket hangsúlyozta: „Midőn e törvényjavaslat tárgyalatni fog, emlékezzék meg az országgyűlés arra, hogy akinek hatalmába adja a bírót, annak hatalmába adja a bíró íteletét is.”

A reám vetett bálulól . . . hideg . . . keserű tekintet soha nem feledtem.

Mikor ezen incidens után néhányszor látogatást tettem Evelinnél — elváltozva találtam. Lényéből hiányzott a szelid szívéllyesség, tekintetéből eltűnt a nap-sugár melegsége, hangja elvesztette dallamosságát . . . tartozkodó, közönyös lett — habár udvarias kifogásalanul. Láttam, hogy nehezére esik társaságom . . . elmaradtam . . . és még a parkban is kikerültem a találkozás . . . „Oh én örült, ki magam ideztem fejemre ez állapot”-ot . . . Hiába volt most már bándoknom . . . megálázkodni nem tudtam. Egyedül Andorba helyeztem reményemet. Elhatároztam felfedni előtte a velem történeteket — de a részletek közlése nélkül. Azt elfogom hallgatni, hogy ő velem megismerkedtem — s csak annyit szántam közlésre, mintha még csak mint ismeretlen után epednék. Haha! Egy pompás drámai szerepet fogok barátom előtt eljátszani. Addig is remetének vonultam el . . .

Igy álltak a dolgok — midőn Szentimrey barátom haza érkezett. Soha úgy valakinek megérkeztem nem örültem, mint az övé. Hogyne!

Lesz egy lelek — kivel közölhetem érzelmeimet — az említett fentartással — kinek ba áti bizalma enybet adni fog, ki egész erejével felkarolja ügyemet. Az örömtje egy viszontlatás után alig vártam, hogy a kedvező egyedül léteit veie felhasználjam.

Elkísértem szobájába, ott kényelembe helyezkedtünk s némi közönyös tárgyakról folyt társalgás, meg az ünnepélyre vonatkozó értesítés után elbeszéltem neki a szép ismeretlenemmel való epizodot.

Barátom meglepetéssel — nagy érdeklődéssel látszott hallgatni előadásomat, — melyet esodálkozó „ah!” „hm hm” közbekifalásaival kísért.

(Folytatása következik.)

Helyi és vidéki hírek.

— **Az új tanfelügyelő** nem Szabó Géza úr lett, hanem Rill József úr tanítóképezdei volt tanár és a Magyar Paedagogiai Szemle szerkesztője.

— **Kinevezés.** Dr. Fritsz József zala-egerszegi törvényszéki jegyző a szombathelyi kir. járásbíróiághoz albiróvá neveztetett ki. A kinevezett albiróban a szombathelyi járásbíróiághoz egy tevékeny, buzgó szorgalmas tagot nyert, amennyiben az albiró ur — mint értesültünk — minden tehetségét hivatalos teendőinek teljesítésére fordítja.

— **A községi kereskedelmi kör** tánczestélye iránt mindenütt a legnagyobb érdeklődés mutatkozik s így semmi kétség, hogy az kiűzőben sikerülni fog. Holnap fogják a rendezők személyesen átadni a meghívottaknak a meghívót és egyuttal bemeneti jegyeket és a tombola sorsjegyeket is elárusítani. Kívánjuk, hogy jó eredményük legyen.

— **Tiszti-bál** lesz februárban, melyet a cs. kir. 5. huszár-ezred tisztjei rendeznek.

— **Szombathelyi színészet.** A Bécsből lehozott balettisták telt házakat csináltak és mindenki gyönyörűséget érzett a látványosságok fölött, legalább — titkon. A kellemes jelenséget képző Sarkady nővérek a „jó hatást még inkább fokozták s a publikum vonalmát a maguk előnyére hódíták el anynyira, hogy mikor a 3 előadás után a 8 balett-tánczosnő visszatért Bécsbe — ők még visszamaradtak hogy péntek este a vasvármegyei árvaház javára rendezett előadáson szerepeljenek. Sarkady nővérektől ez igen nemes von s volt, miért is megérdemlik, hogy emlékkük e vármegyében sokáig fennmaradjon. — A szombathelyi színpad ily sok bajt, a színhez anynyi közönséget régen látott és nem is lát egyhamar; a színészek pedig elhagyják Szombathelyt azon édes tudattal, hogy vége jó, — minden jó!

† **Halálozás.** Tulok János szombathelyi volt kir. járásbíró f. hó 7-én reggeli 6 óraker életének 64-ik évében tüdőgyulladásban elhalálozott. A fáradatlan tisztviselőnek hült tetemei f. hó 8-án igen nagy részvét mellett temették el a szombathelyi sírkertben. Beke szellemével!

— **A pécsi kiállításról** annak idején azt irtuk a pécsi lapok nyomán, hogy Köszegi József helybeli könyvkereskedő ur ott a „dicsérő oklevelet” nyerte. Most, hogy a díjazások az illetőknek megküldettek, kitűnt, hogy Köszegi ur a „kiállítási nagy arany-éremet” kapta, melynek kiállítása, valamint a hozzátartozó diszoklevel igazán fényes. Ugyanilyen kitüntetésben részesült Stegmüller László helybeli asztalosmester is.

— **Jég-szüret.** Iyennek is csak kell lenni, miután a jég mint hűtőszet sok esetben szükséges, ugy is mint nyári időben az élelmi cikkeknek épen tartója ugy is mint orvosi segéd eszköz és mint a kellemes jég-sportnak kézzel fogható emléke, mely mentül hidegebb, annál forróbb emlékeket idéz elő a téli szezonból! Gyűjtik is most a Gyöngyösnek megjegyezült hullámaikat minden rangu és rendű emberek s megtelnek a pinczék és jégvermek a Halifaxok által behyegrophált: csakis a heves vérűek phantasiájával érdekes, működéseknek nevezhető jégtáblákkal! Denique minden időszaknak nyilnak rózsái, amiket leszakasztani, összegyűjteni igen tanácsos!

— **Kitüntetett csendőrök.** A helyben állomásozó csendőrök Neumark Lipót és Preininger Alajos a pécsi m. k. csendőr kerületi parancsnokság által kitüntetésben részesültek azért, mivel ezek a múlt évi november hó 26-án Nemes-Csóban kiűtött tüzvész alkalmából a felgyújtót erőlyes kutatásukkal kézre kerítették. Az első kitüntető bizonyítványt, a másik pedig napi-parancs által, mely kitüntetéshez gratulálunk!

— **Pályázat.** A felső Lendvai körjegyzői állomásra pályázat van kiírva. Fizetés 667 frt; Folyamodványok február 28 ig a maraszombati szolgabíróiághoz adandók be.

— **Vasut-bejárás.** A bobajánosháza-sümeghi helyi érdekű vasútvonal hivatalos bejárása f. hó 10-én tartott; legközelebb ünnepélyesen átadatik a közlekedésnek. Községi vendéglősök bizonyára gyakran fogják igénybe venni ez új vasútvonalat.

— **Tornabál** lesz e hó 12-én Szombathelyen. Az előkészületek szerint nagyon fényes lesz. Csak Fleischner Malvin divatesarnokában 18 tolette van e napra megrendelve. — Ez alkalomru karzati ülőhelyek is kaphatók a rendes belépődij mellett.

— **Jelmezbál.** A szombathelyi jótékony nőegylet saját célja javára a Sabaria vendéglő nagy termében f. évi február hó 16-án jelmezbál rendez. A rendezőség mindent elkövet, hogy e bál rendezésével teljes sikert arasson, miért is nem sajnál sem költséget, sem pedig fáradságot. Az előkészületek nagyban folynak, s már is számos előjegyzés történt.

— **A megbüntetett bűn.** Legutóbb midőn egy szakasz lovashuszár az altiszti iskolából hazafelé jött, — a főpiacson egy fekete újföldlándi kutya által megtámadva s folytonos ugatása által a fiatal lovakat oly zavarba hozta, hogy a vitéz huszároknak nagy fáradságba került megböszült lovaikat lecsillapítani. Midőn a kutya annál inkább erőszakos lett és egy lónak egészen közelébe jött, a hátsó lábával kirugott s a kutyát oly szerenésesen találta föbe rúgni, hogy az azonnal össze-rogyott, és a helyszínen maradtott élettelenül.

— **Nem huszárhoz illő.** Farkas István szolgálat nélküli kocsis f. hó 8-án följelentette hogy Horváth Já-

nös bérkocsis udvarából egy téli-köpeny (20 frt. értékben) eltolvajoltatott. Ezen jelentés folytán a rendőrség nyomozást rendelt; és rájött hogy Zinder Antal nevű es. k. közhuzsár volt a tettes. Számos bővebbi kutatás után kitudt, hogy ez a közhuzsár f. hó 4-én a „korona vendéglő” istállójából egy lóden-kabátot 15 frt. értékben; továbbá a Farkas Sándor bérkocsisnál szolgálatban levő Ipsits István köcsis tulajdonát képező egy kabátot és katonablousot elloptott. — A nyomozások közben arra is rájött az erélyes rendőrség, hogy bizonyos Geröly Mihály Szeboldy Károly meszáros köcsisa 1888. december 20-án vett egy huszár-tól 1 frt. 30 kr-ért egy kabátot, mely azonban egynéhány nap múlva, a huszár által eltolvajoltatván — azt újra eladta Koczor Máriának a temető-utczában 1 frt. 40 kr-ért ennek igazi tulajdonosa még nem tudatik. — A tettes le van tartóztatva, ellene a fő eljárás megindított.

— **Időjárásunk.** A lefolyt héten zordon borult ködös hideg napjaink voltak, csak elvétve derült ki olykor, vagy helylyel közel a köd esett vagy itt ott hó szállingózott. A földek gyér hóval borítvák.

— **Meghaltak jegyzéke** 1888. évi december havában. Lamp Terézia, hajdu gyermeke 5 év. agyvelő gyuladás. — Laffenzeder Mária, molnár gyermeke 11 év. görsében. — Reiter Ferencz, irnok gyermeke 2 év. görsében. — Tompek Antal, ács gyermeke 3 év. croupban. — Anna Bauer, földmives neje 17 év. tüdővész. — Ziel Anna, esk. nyugalmazott orvos neje 49 év. anyaméh-rák. — Paszner Anna szőlőműves neje 79 év. agyvelő. — Csapody Amália, földbirtokos özvegye 78 éves. agyvelő. — Fuchs Terézia földműves-özvegye 79 éves agyvelő. — Wiedemana Antal vendéglős fia 6 hónapos bélgyuladásban.

Szerkesztői üzenetek.

— **F. J.** Nagyon jól megy a kezdés. P. cikkek nem ért ide; tán rák-póstára került? Fogas-kérdés háborgatja-e még? — **K. P.** Üdvözlöm! — **S. K.** Hírekből amennyit csak lehet, mert itt eseményekben nem bővelkedünk. — **O. G.** Remélem közbesítve lett a küldeményem. Teljes kárpótlást kérek! Borbóló bugyborékol-e még? Borzongás ellen jó a borogatás meg a czavira ezedele nélkül! Öreg mámi szerelmes levelét rendelkezésre bocsájtom mert elszenvedhetlen az elült szirének csábhangja! — **P. N.** Csiba! A csigavérű nem kell csigatni. — **E-y.** A „lázadó leánya” elérékenyítvégeit nem lesz elpalastolva, desőt leleplezve, hogy a közönség a plasztikai hűség fölől személyes meggyőződést szerezheszen. Felix tündére után ő lesz a kirakatban. — **Cs. K.** Elpihennek a zajló szenvedélyek, de dühösebben támadnak fel ha nyugalomban háborgatnak. Ezt a multra; a jövőre annyit, hogy az eseményektől nem kell soha félni. Terminus itten még nincs; hát az esküvőre?! — **K. S.** Önhitség és gőg rendszerint szükmarkúsággal s feketeelkűséggel karöltve jár. Ők azt hiszik, hogy maguk különítik el magukat a közönséges halandóktól, pedig a társadalom zárta ki kebeléből az ilyen embereket! — **B. E.** Ami engemet illet, a legnagyobb készséggel dollelmeskednem, de a kiadóhivatal egyszerűen más eredményeket állít. Még megkísérlem a hangolást!

Felelős szerkesztő: **Csorba Géza.**
Kiadó-laptulajdonos: **Feigl Gyula.**

Piaczi-árak

1889. évi január hó 12-éről.

Buza	100 kilo	7 frt. 30 krtól	7 frt. 60 kr-ig.
Rozs	"	6 " —	6 " 30 "
Árpa	"	5 " 50 "	6 " 50 "
Kukoricza	"	6 " 50 "	6 " 50 "
Zab	"	6 " —	6 " 25 "

Buzaliszt I.	100 kilo	15 40	100 kilo burgonya	4 50
" II.	"	14 40	Marhahus . 1 kilo	— 48
Rozsliszt I.	"	13 70	Marha zsír	1 —
" II.	"	13 40	Disznóhus . "	— 52
Buzakorpa	"	8 75	" zsír . "	— 88
Rozs	"	5 —	Borjúhus . "	— 48
Köleskása	"	11 —	Birkahus . "	— 40
Dara	"	17 40	1 méteröl bükkfa	12 50
Árpa dara	"	8 —	" dorong	10 —
Széna	"	4 —	" tölgyfa	9 50
Szalma	"	3 —	" dorong	8 50

Asthmát

gyógyítok gyökeresen enyhülést szerezhetni a magas korban is. Bővebbi értesítést kaphatni Dresdában Reissigerstrasse 42 sz. a rendőrségi épület átellenében.

Mellfájást

mindenben a legerősebb nemben is, — az általam próbált módon — gyógyítani lehet a hatóságilag ellenőrzött módon. Weidhaus P. Dresdában Reissigerstrasse Nr. 42. I.

Egy jó könyv.

.... A küldött könyv utmutásai ugyan rövidék és vélesek, de mintha csak a gyakorlati használatra termettek volna; nekem és családomnak a legkülönbözőbb betegségek esetekben igen kiváló szolgálatakat tettek! Igy és hasonlóképen hangoznak a köszönőiratok, melyeket Richter kiadó-intézete „A Betegbarát” című, rajzokkal ellátott könyv elküldéséért majdnem naponként kap. Mint az ahoz nyomtatott s a „zerencsésen meggyógyítottaktól” származó értesítések tanúsítják, az abban foglalt tanácsok követése által még oly beteg is **gyógyulást** nyertek, a kik már **minden reményt feladtak.** E könyv, melyben hosszú évek tapasztalatainak eredményei vannak letelve, megérdemli a **legkomolyabb figyelembevétel** minden beteg részéről, bármilyen bajban is szenvedjen. Ki e becses könyvet megszerezni óhajtja, az írja egyszerűen egy levelező lapra magyar nyelven „Egy betegbarátot” és pontos címét s címzezzel a levelező lapot Richter kiadó-intézetébe **Lipcsében.** — A megküldés **ingyen** történik.

Irodalom.

— Megjelent a dr. Toldy László által szerkesztett 1889-re szóló „**Törvényhatósági Naptár**” 8 arczkék van benne, t. i.: Tisza Kálmán, b. Oreyz Béla, gr. Szápáry István, Földváry Mihály, Ráth Károly, Kamermayer Károly, Gerlóczy Károly és Kada Mihály arczképei, s mindeniknek letrajza. A naptári részben több van, mint a legnagyobb naptárakban lenni szokott, és így a Törvényhatósági Naptár pótolja a legbővebb tartalmú naptárakat is. Az általános című nem esupán az uralkodóház névsorát, az összes udvari hivatalokkal, hanem az összes kormányzó hatóságokat és pedig úgy a közöket, mint a hazaiakat, valamennyi intézménnyel, melyek e főhatóságok keretébe tartoznak. A törvényhatósági című Budapest főváros közigazgatásának képét nyújtja; 95 lapon az összes fővárosi képviselő, hatóságok, hivatalok, egyházi személyzet, nyugdíjasok, és az egész fővárosi rendőrség hű képét nyújtja, és teljes, kimerítő útmutatóul szolgál mindenkinek, kinek a főv. bármely közegével dolga van. A főváros után következnek a megyék, a törvényhatósági joggal felruházott, a rendezett tanácsú városok és a nagyközségek, végre a horvát hatóságok. — A hasznos tudnivalók rovata is oly bő, hogy kivés ily munka van, melyben ennyi czélszerű irtaigazítás volna feltalálható. A jegyzéknapról czélszerűen használható teendőink feljegyzésére. Az egészét bő tartalommal zárja be. A díszes kiállítású, 472 oldalra terjedő vászonba kötött naptár bolti ára 1 frt. 50 kr. s Nágel Ottó könyvtárján révén megrendelhető minden hazai könyvkereskedésben. Köztisztviselőknek, ügyvédeknek, orvosoknak, körjegyzőknek s a nagy közönségnek is jó lélekkel ajánlhatjuk annak megszerzését.

HIRDETÉSEK.

Antwerpen : ezüstérem ; Zürich : diszokmány
Aranyérmek : Nizza 1884. Krems 1884.

Zenélő-művek

melyek 4—200 darabot játszanak, harang, heffa, dob mandolina, expression és castagnet hangokkal
zenélő-szelenczék

melyek 2—16 darabot játszanak, továbbá varrókés-születek, szivartartók, svájci házak, fényképbülmok íróeszközök, keztyűskatu yák, levélhehizők, virágtartók, szivarállványok, dohány-szelenczék, kis asztalok, üvegek, pohara, székek stb. mind zenélők. Mindenből a legujabb és legjobb, különösen karácsonyi ajándéknak való.

Ajánlja

Heller J. H., Bern.
(Svájcz.)

Miután a nyers anyag árai leszállottak, eddigi árjegyzékemből 20%-os engedményt adok, és pedig a legkisebb megrendelésnél is.

Csak direct megrendelések után nyujtok jótállást. Képes árjegyzékek mindenhol bérmentesen.

A m. kir. államvasutak gépgyára

legujabb szerkezetű és minden tekintetben felülmulhatlan

gyakorlatilag legjobbaknak bizonyult

6—8 és 10 lóerejű lokomobiljait
fa-, szén- és szalmafűtésre, valamint
48" 54" és 60" széles vaskeretű gőzcséplő-gépeit

kedvező feltételek mellett ajánlja

Fehér Miklós,

a magy. kir. államvasutak gépgyárának vezérügyőke,
Budapest, Üllői-út 25. sz. „Köztelek”.

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.

Nyár! vagy Tél!

Kitűnő hatásanak bizonyult a Gaertner-féle francia folyékony fénymáz, melyel kefélyes nélkül 1 percz alatt a csizma tükörfényes-sé lesz, melynek állapótában sem tű-

nik el, festőket nem ereszt. Ezen-szer a cs. kir. hadseregben már 6 éve hogy behozatott. Szállítási ára 2 üvegnek 1 frt. 30 kr., 6 üvegnek 3 frt., 12 üvegnek 4 frt. 80 kr. portómentesen.

Érdekes a cs. kir. hadsereg és lótolajdonosoknak.

Miután ezen fénymáz a börszereknek sötét fekete színt ad és tartossá teszi, miután zsiros részektől áll, fényét nem veszti, ha mocskos vízzel lemosatható. Olcsó, és igen takarékos, mert is mindennemű lábbeli, és szizak kenésére ajánlható. Különösen ajánlható nagy fuvarosoknak, uradalomnak vadászoknak, gazdatiszteknek, vasuti hivatalnokoknak s. a. t. — Kilója ezen kenyőcsnek 1 frt. 50 kr. — 4 kilónál a szállítást portómentesen.

Szállítás naponta történik a Gaertner Ric. ard féle bejegyzett cég és cs. kir. hadsereg-szállító által. **Bécsben; iroda és raktár: I., Gzellaut 4. sz.**

Használati módja és levelezés minden országos nyelven.

Raktárosok: Róth Sándor, Neumann N. és Deutsch David Kőszegen.

Fog-Elixir, fogpor és fogpasta
a főtisztelendő és hegyes
„Benedek-rendü” szerzetesektől

Soulac-i apátság Girondében.
Prior: **Dom Maguelonne.**
2 arany érem:
Brüssel 1890 — London 1894
A legmagasabb kitüntetések.

Feltalál: **1373-ban** Pier. Boursaud
tatott: **1373-ban** Prior által.

A főtisztelendő és hegyes „Benedek-rendü”-ek fog-elixirjének mindennapi használata, — egy pár cseppnyi adag egy pohár vízben — megakadályozza a lyukas fog képződését és meggyógyítja a lyukas fogat, melynek fehér foyat és szilárdoságát kölcsönöz, s a mellett a foghúst erősíti és épen tartja.

Olvasóinknak tehát tényleg szolgálatot teszünk, a midőn figyelemüket ezen régi és hasznos készítményre felhívjuk, a mely a legjobb gyógyszer és egyedüli óvszer a fogfájás ellen.

Ház alapítottatott 1807-ben. **SEGUIN** Bordeaux 106 és 108.

Főügynök: **SEGUIN** Rue Croix de Sequey.
Kapható minden nevezetesebb illatszertár-kereskedésben, gyógyszerárakban és gyógyszerárak (drogue) kereskedésekben.

☛ Mutatványszámok ingyen és bérmentve küldetnek. ☛

Magyarország legolcsóbb és legdiszesebb

Képes
hetilapja a

„Képes családi Lapok”.

Mint társadalmi, szépirodalmi s ismeretterjesztő hetilap eddig is megbecsülhetetlen szolgálatokat tett a magyar nemzeti közművelődésnek, ma azonban nem csak kiváló ténylezője a magyar irodalomnak, hanem nélkülözhetetlen barátja a magyar művelt családoknak. Változatos élénk a legszigorubb kritikát is kiálló olvasmányai: a legjelesebb magyar írók tollából erednek s a külföldi irodalomból csak a színaranyat mutatják be az olvasó közönségnek. A gondos élők szerkesztés, az izléses és díszes kiállítás, az eszme és az érzelem-nemesítő tartalom, a jó ízlés, a legjelesebb külföldi lapok képeivel versenyző művészi kivitelű képek szellemi kincsese avarják minden számát.

A „Képes Családi Lapok”

előfizetési ára

„Hölgyek Lapja”

című dívt melléklettel és a külön könyvvé be-köthető regénymelléklettel együtt:

Egész évre — — — — 6 frt — kr.
Fél évre — — — — 3 frt — kr.
Negyed évre — — — — 1 frt. 50 kr.

Előfizetések legzeiszérubb, postautalványon küldendők.

Mutatványszámokat ingyen és bérmentesen küld és előfizetéseket a hó bármely napjától elfogad a

„KÉPES CSALÁDI LAPOK”

kiadóhivatala

Budapesten, V., Nagy-korona utca 20. szám.

Teljes számu példányokkal még mindig szolgálhatunk.

☛ Mutatványszámok ingyen és bérmentve küldetnek. ☛